

Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 17 септември 2008 г. — Melli Bank/Съвет

(Дело T-332/08 R)

(Обезпечително производство — Регламент (ЕО) № 423/2007 — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран — Решение на Съвета — Марка за замразяване на средства и икономически ресурси — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Липса на значителна и непоправима вреда)

(2008/С 327/52)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Melli Bank plc (Лондон, Обединеното кралство) (представители: R. Gordon, QC, M. Hoskins, barrister, T. Din, S. Gadhia и D. Murray, solicitors)

Ответник: Съвет на Европейските общности (представители: M. Bishop и E. Finnegan)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението по точка 4 от раздел В от приложението към Решение 2008/475/ЕО на Съвета от 23 юни 2008 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителните мерки срещу Иран (ОВ L 163, стр. 29), доколкото Melli Bank plc е включено в списъка на юридическите лица, на организациите и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси са замразени.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Първоинстанционният съд не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 15 октомври 2008 г. — Bank Melli Iran/Съвет

(Дело T-390/08 R)

(Обезпечително производство — Регламент (ЕО) № 423/2007 — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран — Решение на Съвета — Мерки, състоящи се в замразяване на финансови средства и икономически ресурси — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Липса на значителна и непоправима вреда)

(2008/С 327/53)

Език на производството: френски

Страни

Молител: Bank Melli Iran (Техеран, Иран) (представител: L. Defalque, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop, E. Finnegan и R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на точка 4 от таблица В от приложението към Решение № 2008/475/ЕО на Съвета от 23 юни 2008 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 163, стр. 29), в частта в която Bank Melli Iran е включена в списъка на юридическите лица, организациите и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Първоинстанционният съд не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 10 септември 2008 г. от Комисия на Европейските общности срещу Решение от 18 юли 2008 г. на Съда на публичната служба по дело F-76/07 Birkhoff/Комисия

(Дело T-377/08 P)

(2008/С 327/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: J. Currall и V. Eggers)

Друга страна в производството: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Съда на публичната служба от 8 юли 2008 г. по дело F-76/07, Birkhoff/Комисия,
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени в производството пред Съда на публичната служба и в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е срещу Решение на Съда на публичната служба от 8 юли 2008 г. по дело F-76/07 за отмяна на приетото по жалба решение на Бюрото за разплащания, с което се отказва възстановяването на разходите за покупка на нова инвалидна количка две години след последната покупка на нова инвалидна количка с мотива, че липсва необходимост тя да бъде заменена.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, че в нарушение на действащите разпоредби на общностното право решението дефинира по нов начин свободата на преценка на медицинското лице на институцията и на лекарския съвет, като според това решение само медицински органи, които са независими, могат да се ползват от такава свобода на преценка.

На второ място, с решението се отрича всякакво значение на важните в практиката становища на лекарския съвет при преценката на необходимостта на разходите, като в него се посочва, че този орган изпълнявал само консултативни функции и че неговите становища не се публикували. Според жалбоподателя това противоречи на съдебната практика по Общата уредба на здравното осигуряване на длъжностните лица на Европейските общности в нейната редакция от 22 март 2004 г. Становищата имали освен това статут на оборима презумпция за необходимост на разходите.

Освен това жалбоподателят се оплаква от изопачаване на фактите, съответно от грешка в правната квалификация на фактите и на предмета на спора, както и от нарушение на задължението за мотивиране на съдебното решение, тъй като съществена част от постановеното по жалба решение била обявена за несъществуваща.

Жалба, подадена на 15 септември 2008 г. — Ellinika Naftigeia/Комисия

(Дело T-391/08)

(2008/C 327/55)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Ellinika Naftigeia (Skaramagkas, Гърция) (законни представители: адв. I. Drosos, K. Loukopoulos, A. Chiotellis, Ch. Panagouleas, P. Tzioumas, A. Ballas, V. Voutsakis и X. Gioustas)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение от 2 юли 2008 г. на Комисията „относно помощи № C16/2004 (предишни NN 29/2004, CP 71/2002 и CP 133/2005), предоставени от Гърция на дружеството Ellinika Naftigeia A.E.“, в съответствие с член 1,

параграф 2, членове 2, 3, 5, 6, член 8, параграф 2, членове 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 и 19,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят (наричан по-нататък „ЕНАЕ“) оспорва дванадесет от шестнадесетте мерки, които са му наложени с Решение Е (2008) 3118 окончателен на Комисията от 2 юли 2008 година относно помощи № C 16/2004 (предишни NN 29/2004, C 71/2002 и C 133/2005), като изтъква девет правни основания в подкрепа на искането си за отмяна.

Въз основа на първото правно основание за отмяна жалбоподателят твърди, че Комисията не е приложила член 298 ЕО, въпреки че в обжалваното решение се приема, че ЕНАЕ е военна корабостроителница.

Въз основа на второто правно основание за отмяна жалбоподателят счита, че с обжалваното решение не е приложен член 296 ЕО или че е същият е приложен неправилно.

Въз основа на третото правно основание за отмяна жалбоподателят поддържа, че в обжалваното решение е допусната явна грешка в преценката, и при условия на евентуалност — че то не е достатъчно мотивирано, признавайки същевременно, че между 1997 г. и юни 1999 г. ЕНАЕ е имал ограничен кредитен рейтинг и че впоследствие не е имал никакъв. По-точно, в обжалваното решение а) не е разгледан кредитният рейтинг на ЕНАЕ във връзка с неговата особеност на военно-промишлено образувание, б) неоснователно се оспорват икономическите данни относно ЕНАЕ, а също и гаранциите, които то е било в състояние да предостави за получаване на финансиране от частна банка, в) неоснователно не се зачита и се преценява погрешно интересът на Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptuxis (Гръцка банка за промишлено развитие, наричана по-нататък „ЕТВА“), като мажоритарен акционер на ЕНАЕ, във връзка със стойността и възвращаемостта на участието ѝ в предприятието.

Въз основа на четвъртото правно основание за отмяна, свързано със злоупотребата с помощта под формата на заличаване на задължения в размер на 160 милиона евро, жалбоподателят изтъква, че решението за одобрение C 10/1994 не определя условия, както и че не е било погрешно приложено, и при условия на евентуалност — че посочената сума не е била предоставена на ЕНАЕ в пълен размер и че следователно сумите, които не са предоставени, не подлежат на събиране. По-нататък жалбоподателят посочва, че следва да се приложи член 296 ЕО както за да се прецени дали е налице помощ, така и за да се определи печалбата, която да бъде събрана. Накрая, според жалбоподателя събирането на помощта нарушава принципите на пропорционалност, на правна сигурност и на оправдани правни очаквания на бенефициера на помощта.

Въз основа на петото правно основание за отмяна, свързано със злоупотребата с помощта на стойност 29,5 милиона евро за закриването на инсталации, която е била одобрена през 2002 г., поради твърдяното неспазване на условието за компенсиране, свързано с ограничаването на капацитета на кораборемонт на жалбоподателя, същият изтъква, че решението за одобрение N 513/2001 е било неправилно приложено.